

Stanovisko Výboru podľa článku 64

Stanovisko 8/2019 k právomoci dozorného orgánu v prípade zmeny okolností týkajúcich sa hlavnej alebo jedinej prevádzkarne

Prijaté 9. júla 2019

Obsah

1	ZHRNUTIE SKUTOČNOSTÍ	3
2	O PRÁVOMOCI VÝBORU PRIJAŤ STANOVISKO PODĽA ČLÁNKU 64 ODS. 2 K TEJTO OTÁZKE.....	4
3	PRÍSLUŠNÉ USTANOVENIA	5
4	STANOVISKO EDPB	6
4.1	Rozsah stanoviska	6
4.2	Odôvodnenie stanoviska	6
4.3	Prijaté stanovisko	8
4.3.1	Premiestnenie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne v rámci EHP	8
4.3.2	Zriadenie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne alebo premiestnenie z tretej krajiny do EHP	8
4.3.3	Zánik hlavnej alebo jedinej prevádzkarne.....	9
5	ZÁVER	9

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 63 a článok 64 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na jej prílohu XI a protokol 37, zmenenú rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018,

so zreteľom na článok 10 a článok 22 rokovacieho poriadku z 25. mája 2018,

keďže:

1) Hlavnou úlohou Európskeho výboru pre ochranu údajov (ďalej len „Výbor“) je zabezpečiť konzistentné uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov v rámci celého Európskeho hospodárskeho priestoru. V článku 64 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že ktorýkoľvek dozorný orgán, predseda Výboru alebo Komisia môže požiadať, aby akúkoľvek záležitosť so všeobecným uplatnením alebo s účinkami vo viac ako jednom členskom štáte EHP preskúmal Výbor s cieľom získať stanovisko. Cieľom tohto stanoviska je preskúmať záležitosť so všeobecným uplatnením alebo s účinkami vo viac ako jednom členskom štáte EHP.

2) Francúzsky a švédsky orgán pre ochranu osobných údajov 30. apríla 2019 požiadali Výbor, aby preskúmal a vydal stanovisko o pokračovaní právomoci vnútroštátneho orgánu v prípade zmeny okolností týkajúcich sa hlavnej alebo jedinej prevádzkarne.

3) Stanovisko Výboru sa prijme podľa článku 64 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v spojení s článkom 10 ods. 2 rokovacieho poriadku do ôsmich týždňov od prvého pracovného dňa po tom, ako predseda a príslušné dozorné orgány rozhodnú, že spis je úplný. Na základe rozhodnutia predsedu sa toto obdobie môže predĺžiť o ďalších šesť týždňov, pričom sa zohľadní zložitosť predmetu.

PRIJAL TOTO STANOVISKO:

1 ZHRNUTIE SKUTOČNOSTÍ

1. Francúzsky a švédsky orgán pre ochranu osobných údajov 30. apríla 2019 požiadali Výbor, aby preskúmal a vydal stanovisko o pokračovaní právomoci vnútroštátneho orgánu v prípade zmeny okolností týkajúcich sa hlavnej alebo jedinej prevádzkarne.
2. K týmto zmenám môže dôjsť, ak:
 - jediná alebo hlavná prevádzkareň je premiestnená medzi dvoma krajinami EHP,
 - jediná alebo hlavná prevádzkareň zanikne na území EHP,

— hlavná prevádzkareň sa zriadi na území krajiny EHP alebo sa presunie z tretej krajiny do krajiny EHP.

3. Francúzsky a švédsky orgán pre ochranu osobných údajov konkrétne predložili tieto otázky:
 - Od kedy sa má právomoc orgánu považovať za definitívne stanovenú, v dôsledku čoho akákoľvek zmena týkajúca sa okolností hlavnej alebo jedinej prevádzkarne nebude mať vplyv na konanie?
 - Malo by ísť o prvotný moment, keď orgán dostane sťažnosť alebo, ak nejde o konanie na základe sťažnosti, o moment, keď orgán začne skúmať spracúvanie z vlastnej iniciatívy?
 - Malo by ísť o moment, keď sa orgán rozhodne začať vyšetrovanie a kontaktuje prevádzkovateľa/sprostredkovateľa?
 - Malo by ísť o moment, keď sa začne rozhodovací proces?
 - Malo by ísť o moment, keď orgán vydá rozhodnutie a tým daný prípad ukončí?
4. Rozhodnutie o úplnosti spisu bolo prijaté 17. mája 2019. Lehota, do kedy sa stanovisko má prijať, bola stanovená do 12. júla.

2 O PRÁVOMOCI VÝBORU PRIJAŤ STANOVISKO PODĽA ČLÁNKU 64 ODS. 2 K TEJTO OTÁZKE

5. Výbor sa domnieva, že otázka právomoci vnútroštátneho orgánu v prípade zmeny okolností týkajúcich sa hlavnej alebo jedinej prevádzkarne sa týka „*záležitosti so všeobecným uplatnením*“ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, keďže medzi orgánmi pre ochranu osobných údajov existuje jasná potreba konzistentného výkladu limitov ich právomocí. Objasnenie je potrebné najmä na zabezpečenie ustálenosti postupov v oblasti spolupráce v súlade s článkom 60, vzájomnej pomoci v súlade s článkom 61 a spoločných operácií v súlade s článkom 62 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
6. Všeobecné nariadenie o ochrane údajov totiž neobsahuje žiadne osobitné ustanovenie týkajúce sa prípadu, v ktorom sa hlavná alebo jediná prevádzkareň prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa zriadi na území jedného členského štátu EHP a v priebehu konania sa premiestni na územie iného členského štátu alebo mimo Európskeho hospodárskeho priestoru, ani prípadu, keď sa prevádzkareň zriadi alebo zanikne v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru v priebehu konania.
7. Podobne aj doterajšie usmernenia EDPB, a najmä tie, ktoré sa týkajú vedúceho dozorného orgánu, neposkytujú o týchto situáciách viac informácií než je uvedené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.
8. Konzistentné vykonávanie v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru si však vyžaduje stanovenie objektívneho kritéria, na základe ktorého by sa pevne vymedzil okamih, od ktorého by akákoľvek zmena okolností nemala žiadny vplyv na orgánom nadobudnutú právomoc. Táto otázka má značný význam, keďže je potrebné riešiť potenciálne súbežné právomoci medzi dozornými orgánmi. Preto je potrebné objasniť položené otázky nielen z hľadiska právnej istoty, ale aj z operatívneho hľadiska (vybavovanie prípadov zo strany orgánov pre ochranu osobných údajov).

9. Z týchto dôvodov sa Výbor domnieva, že otázky, ktoré položili francúzsky a švédsky orgán pre ochranu osobných údajov, môžu byť predmetom stanoviska podľa článku 64 ods. 2.

3 PRÍSLUŠNÉ USTANOVENIA

10. V článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii sa stanovuje: *„Podľa zásady lojálnej spolupráce sa Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo zmlúv. Členské štáty prijímú všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie. Členské štáty pomáhajú Únii pri plnení jej úloh a neprijímú žiadne opatrenie, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie cieľov Únie.*
11. V článku 41 ods. 1 Charty základných práv sa stanovuje: *„Každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote.“*
12. V článku 51 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje právny mandát orgánov pre ochranu osobných údajov, ktorým je monitorovanie uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov s cieľom chrániť základné práva a slobody fyzických osôb pri spracúvaní a uľahčiť voľný tok osobných údajov v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru.
13. V článkoch 55, 57 a 58 sa špecifikujú príslušnosť, úlohy a právomoci každého orgánu pre ochranu osobných údajov.¹
14. V článku 56 sa stanovuje mechanizmus *„jednotného kontaktného miesta“* [one-stop-shop], pričom ide o procesné pravidlo, podľa ktorého sa udeľuje osobitná úloha vedúcemu dozornému orgánu, ktorý je vymedzený ako orgán na území, v rámci ktorého má prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ hlavnú alebo jedinú prevádzkareň².
15. V kapitole VII všeobecného nariadenia o ochrane údajov s názvom *„Spolupráca a konzistentnosť“* sa vymedzujú rôzne spôsoby spolupráce orgánov pre ochranu osobných údajov s cieľom prispievať ku konzistentnému uplatňovaniu všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Príslušné ustanovenia sú uvedené najmä v článku 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa stanovuje

¹ V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v odôvodnení 11 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje: *„Účinná ochrana osobných údajov v rámci celej Únie si vyžaduje posilnenie a spresnenie práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí osobné údaje spracúvajú a o ich spracúvaní rozhodujú, ako aj zodpovedajúcich právomocí na monitorovanie a zabezpečenie súladu s pravidlami ochrany osobných údajov a zodpovedajúcich sankcií za porušenia pravidiel v členských štátoch.“* V odôvodnení 13 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že jedným z cieľov nariadenia je *„poskytnúť právnu istotu a transparentnosť pre hospodárske subjekty [...] ako aj účinná spolupráca dozorných orgánov rozličných členských štátov“*. A napokon, podľa odôvodnenia 122 *„Každý dozorný orgán by mal byť príslušný vykonávať na území svojho členského štátu právomoci a úlohy, ktoré mu boli zverené v súlade s týmto nariadením.“*

² V odôvodnení 124 sa stanovuje, že: *„Ak sa spracúvanie osobných údajov uskutočňuje v kontexte činnosti prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii a prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ je usadený vo viac ako jednom členskom štáte alebo ak spracúvanie osobných údajov uskutočňuje sa v kontexte činnosti jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v Únii podstatne ovplyvňuje alebo pravdepodobne podstatne ovplyvní dotknuté osoby vo viac ako jednom členskom štáte, by mal dozorný orgán pre hlavnú prevádzkareň prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa alebo pre jedinú prevádzkareň prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa konať ako vedúci orgán.“*

spolupráca medzi vedúcim dozorným orgánom a inými dotknutými dozornými orgánmi.³ Podobne podľa článkov 61 a 62 všeobecného nariadenia o ochrane údajov si dozorné orgány navzájom poskytujú pomoc a podľa potreby vykonávajú spoločné operácie vrátane spoločných vyšetrovaní a spoločných opatrení v oblasti presadzovania.

4 STANOVISKO EDPB

4.1 Rozsah stanoviska

16. V kontexte tohto stanoviska sa Výbor domnieva, že otázky sa týkajú najmä pretrvávajúceho alebo pokračujúceho porušovania, a to vzhľadom na skutočnosť, že na vplyv na zmenu okolností týkajúcich sa hlavnej alebo jedinej prevádzkarne je potrebné, aby porušenia boli spáchané v priebehu určitého časového obdobia. „Pretrvávajúce“ porušenie je konanie (alebo opomenutie) ktoré trvá počas určitého obdobia a „pokračujúce“ porušenie je trestný čin, ktorý pozostáva z viacerých skutkov, ktoré všetky vykazujú znaky rovnakého (alebo podobného) trestného činu spáchaného počas určitého obdobia (*Európsky súd pre ľudské práva, veľká komora, vec Rohlena v. Česká republika, sťažnosť č. 59552/08*).

4.2 Odôvodnenie stanoviska

17. EDPB zdôrazňuje, že pravidlá všeobecného nariadenia o ochrane údajov týkajúce sa rozdelenia právomocí medzi jednotlivé dotknuté orgány členských štátov a koncepcia vedúceho orgánu vyplývajú z intenzívnej a plynulej spolupráce medzi dozornými orgánmi. Táto nová úroveň spolupráce vyplýva zo skutočnosti, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov je v súčasnosti spoločným právnym rámcom pre ochranu údajov, takže dozorné orgány by nemali mať žiadne pochybnosti o konzistentnom a rýchлом uplatňovaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov a nemali by pre nich v tejto súvislosti existovať žiadne prekážky. Preto sa pri úvahách o správnej odpovedi na túto otázku za východisko a nevyhnutnú podmienku musí považovať efektívna spolupráca dozorných orgánov založená na vzájomnej dôvere.
18. Konzistentné vykonávanie v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru si vyžaduje stanovenie objektívneho kritéria, na základe ktorého by sa pevne vymedzil okamih, od ktorého by akákoľvek zmena okolností nemala žiadny vplyv na orgánom nadobudnutú právomoc. Takéto kritérium by malo spĺňať tri ciele:
- zabezpečiť prevádzkovateľom a dotknutým osobám dostatočný stupeň právnej istoty a predvídateľnosti, čo je cieľ stanovený vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, a najmä v jeho odôvodnení 13,
 - zohľadniť úvahy týkajúce sa dobrej správy vecí verejných zabezpečením efektívnosti a účinnosti opatrení, ktoré orgány prijímajú (pozri najmä článok 41 Charty základných práv EÚ a odôvodnenia 11 a 13 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a zabránením akémukoľvek zneužitiu mechanizmu jednotného kontaktného miesta [one-stop-shop] formou výberu najvhodnejšej jurisdikcie alebo taktizovania pri jej výbere,

³ Toto tvrdenie je podporené aj v odôvodneniach 123 až 126 a 130. Konkrétnejšie, podľa odôvodnenia 125 „[...] Ako vedúci orgán by dozorný orgán mal do procesu rozhodovania úzko zapájať a koordinovať dotknuté dozorné orgány.“ V odôvodnení 126 sa uvádza, že „Na rozhodnutí by sa mali spoločne dohodnúť vedúci dozorný orgán a dotknuté dozorné orgány, pričom toto rozhodnutie by malo byť adresované hlavnej prevádzkarni alebo jedinej prevádzkarni prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa [...]“.

- obmedziť riziko súbežných právomocí medzi orgánmi.
19. V článku 55 ods. 1 a v odôvodnení 122 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovujú všeobecné zásady týkajúce sa príslušnosti dozorných orgánov, podľa ktorých je každý dozorný orgán príslušný na území svojho vlastného členského štátu „*plniť úlohy, ktoré mu boli uložené, a vykonávať právomoci, ktoré mu boli zverené, v súlade s týmto nariadením*“. Článok 56 ods. 1 a odôvodnenie 124 však obsahujú prevažujúce pravidlo a stanovujú, že dozorný orgán hlavnej alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa je príslušný konať ako vedúci dozorný orgán pre cezhraničné spracúvanie vykonávané zo strany tohto prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa.
 20. Článok 56 ods. 1 predstavuje *lex specialis* a ako taký má prednosť vždy, keď nastane akákoľvek situácia spracúvania, ktorá spĺňa v ňom stanovené podmienky – ako napríklad v prípade hlavnej alebo jedinej prevádzkarne v EÚ, ktorá je zodpovedná za cezhraničné spracovateľské činnosti uvedené v sťažnosti/údajnom zistenom alebo nahlásenom porušení. Právomoc vedúceho dozorného orgánu pri riešení prípadu preto vyplýva z existencie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa/sprostredkovateľa na území jeho členského štátu v kontexte cezhraničnej spracovateľskej činnosti. Ak dôjde k presunu hlavnej alebo jedinej prevádzkarne po začatí konania prebiehajúceho pred vedúcim dozorným orgánom alebo ktoré tento orgán začal, a ak nová hlavná alebo jediná prevádzkareň spĺňa podmienky na to, aby sa mohla za takú považovať, potom sa bude prevádzkovateľ/sprostredkovateľ môcť spoľahnúť na nového jediného partnera podľa článku 56 ods. 1 a článku 56 ods. 6, *t. j.* na nový vedúci dozorný orgán v členskom štáte novej hlavnej alebo jedinej prevádzkarne.
 21. Zmena úlohy vedúceho dozorného orgánu neznamena, že pôvodný dozorný orgán nebol príslušný konať v čase, keď konal, a preto retroaktívne nezabavuje právneho základu tie činnosti, ktoré už pôvodný orgán vykonal. Predchádzajúci príslušný dozorný orgán mal plnú právomoc v čase, keď sa hlavná alebo jediná prevádzkareň nachádzala na jeho území. Vykonalé úkony si preto zachovávajú svoju hodnotu a dôkazy a informácie získané zo strany predošlého vedúceho dozorného orgánu môže použiť nový príslušný vedúci dozorný orgán.
 22. Týmto riešením sa zvyšuje pravdepodobnosť, že rozhodovací orgán bude mať právomoc vykonať svoje rozhodnutie. Nový vedúci dozorný orgán je tak schopný vykonať rozhodnutie, ktoré vydá, keďže na jeho území sa nachádza prevádzkareň prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, čo je v súlade so zásadou účinného presadzovania stanovenou v odôvodnení 11 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
 23. Okrem toho toto riešenie ponúka aj výhodu zníženia rizika toho, že dva (alebo viaceré) orgány sa budú považovať za vedúci dozorný orgán v prípade toho istého porušenia, alebo naopak, za vedúci dozorný orgán sa nebude považovať žiadny orgán. Kritérium konečného rozhodnutia je vskutku relatívne jednoznačné a jeho splnenie je možné dosť jednoducho určiť.
 24. V každom prípade je potrebné zdôrazniť, že v prípade zmeny vedúceho dozorného orgánu sa bude uplatňovať postup spolupráce stanovený v článku 60 a nový vedúci dozorný orgán bude povinný spolupracovať s predošlým vedúcim dozorným orgánom a s ostatnými dotknutými dozornými orgánmi v snahe o dosiahnutie konsenzu, minimálne ak predošlý vedúci dozorný orgán zostáva dotknutým dozorným orgánom. V praxi to znamená, že nový vedúci dozorný orgán bude musieť predložiť návrh

rozhodnutia predošlému vedúcemu dozornému orgánu (a všetkým ostatným dotknutým dozorným orgánom), ktorý rovnako ako každý iný dotknutý dozorný orgán bude môcť vyjadriť relevantné a odôvodnené námietky. Okrem toho bude mať predošlý vedúci dozorný orgán možnosť zúčastniť sa na vykonávaní vyšetrovaní v rámci spoločných operácií podľa článku 62, ak spĺňa kritériá stanovené v článku 4 bod 22.

25. Skutočnosť, že sa prijalo konečné rozhodnutie v rámci postupu spolupráce, ktorý sa začal podľa článku 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, sa musí náležite zohľadniť, a to najmä tým, že sa zabezpečí, aby sa pôvodný (vedúci) dozorný orgán zapojil do všetkých následných krokov novo stanoveného vedúceho dozorného orgánu, aby sa tak predišlo neefektívnosti administratívneho procesu a/alebo ďalším oneskoreniam pri zabezpečovaní príslušných prostriedkov nápravy (aj v súlade s článkom 41 Charty základných práv EÚ).
26. Napokon je potrebné poznamenať, že na to, aby sa zabránilo taktizovaniu pri výbere najvhodnejšej jurisdikcie a zabezpečila sa účinná ochrana dotknutých osôb, musí byť premiestnenie hlavnej prevádzkarne účinné a prevádzkovateľ ho musí preukázať (pozri dokument WP244 s názvom „*Usmernenia k určaniu vedúceho dozorného orgánu prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa*“, ktoré prijala WP29 dňa 13. decembra 2016, s. 8). Zo samotnej koncepcie hlavnej prevádzkarne vyplýva, že nejde len o prechodné alebo len o byrokratické vymedzenie prevádzkarne zo strany podniku, ale o skutočný krok s trvalým účelom. Dozorné orgány by preto mali vykonávať účinnú kontrolu pojmu hlavná prevádzkareň s cieľom znížiť riziko toho, že by prevádzkovatelia alebo sprostredkovatelia umelo menili svoje hlavné prevádzkarne s cieľom dosiahnuť zmenu orgánu príslušného riešiť daný prípad.

4.3 Prijaté stanovisko

4.3.1 Premiestnenie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne v rámci EHP

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa premiestnenie hlavnej prevádzkarne na územie iného členského štátu EHP v priebehu konania považuje za zbavenie prvého orgánu jeho pôvodnej právomoci v okamihu, keď sa takáto zmena stane účinnou, ale retroaktívne nezbavuje právneho základu tie činnosti, ktoré už pôvodný orgán vykonal.
28. Každé prebiehajúce konanie sa presunie dozornému orgánu v štáte, v ktorom sa nachádza hlavná prevádzkareň. Tento dozorný orgán sa zmení na vedúci dozorný orgán a bude pokračovať v súlade s pravidlami stanovenými v článku 60 v spolupráci s dotknutým dozorným orgánom podľa článku 4 bod 22.
29. Premiestnenie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne v rámci EHP sa považuje za zbavenie prvého orgánu jeho pôvodnej úlohy vedúceho dozorného orgánu, a to v okamihu, keď sa takáto zmena stane účinnou a je preukázaná. Ako už bolo uvedené, postup spolupráce stanovený v článku 60 sa bude uplatňovať a nový vedúci dozorný orgán bude povinný spolupracovať s predošlým vedúcim dozorným orgánom a s ostatnými dotknutými dozornými orgánmi v snahe o dosiahnutie konsenzu.

4.3.2 Zriadenie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne alebo premiestnenie z tretej krajiny do EHP

30. EDPB sa domnieva, že právomoc vedúceho dozorného orgánu sa môže preniesť na iný dozorný orgán, až kým vedúci dozorný orgán nevydá konečné rozhodnutie. V dôsledku toho zriadenie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne alebo jej premiestnenie z tretej krajiny do EHP (v konaní, ktoré sa pôvodne začalo bez spolupráce) v priebehu konania umožní prevádzkovateľovi využiť jednotné kontaktné miesto [one-stop-shop].
31. Každé prebiehajúce konanie (v zásade konanie bez spolupráce z dôvodu pôvodnej neexistencie hlavnej prevádzkarne v EHP) sa presunie dozornému orgánu v štáte, v ktorom sa nachádza hlavná prevádzkareň. Tento dozorný orgán sa zmení na vedúci dozorný orgán a bude pokračovať v súlade s pravidlami stanovenými v článku 60 v spolupráci s dotknutým dozorným orgánom podľa článku 4 bod 22.
32. Zriadenie hlavnej alebo jedinej prevádzkarne alebo jej premiestnenie z tretej krajiny sa považuje za zbavenie prvého orgánu jeho pôvodnej úlohy príslušného orgánu v dôsledku toho, že mu bola podaná pôvodná sťažnosť, a to v okamihu, keď sa takáto zmena stane účinnou a je preukázaná. Ako už bolo uvedené, postup spolupráce stanovený v článku 60 sa bude uplatňovať a nový vedúci dozorný orgán bude povinný spolupracovať s predošlým vedúcim dozorným orgánom a s ostatnými dotknutými dozornými orgánmi v snahe o dosiahnutie konsenzu.

4.3.3 Zánik hlavnej alebo jedinej prevádzkarne

33. EDPB sa domnieva, že právomoc vedúceho dozorného orgánu sa môže preniesť na iný dozorný orgán, až kým vedúci dozorný orgán nevydá konečné rozhodnutie. V dôsledku toho zánik hlavnej alebo jedinej prevádzkarne v priebehu konania (buď preto, že hlavná prevádzkareň bola premiestnená mimo EHP, alebo preto, že bola zrušená) zbaví prevádzkovateľa možnosti využiť jednotné kontaktné miesto [one-stop-shop].
34. V prípade, že prevádzkareň zanikne na území svojho členského štátu, predošlý vedúci dozorný orgán zostáva príslušným orgánom ako akýkoľvek iný dotknutý dozorný orgán podľa článku 4 bod 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Keďže spracúvanie už nemožno považovať za cezhraničné, zásada spolupráce sa už neuplatňuje a každý dotknutý orgán nadobúda plnú právomoc.

5 ZÁVER

35. Na záver sa Výbor domnieva, že právomoc konať ako vedúci dozorný orgán sa môže preniesť na iný dozorný orgán v prípade zdokumentovanej zmeny okolností týkajúcich sa hlavnej alebo jedinej prevádzkarne prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, až kým tento dozorný orgán neprijme konečné rozhodnutie.

Za Európsky výbor pre ochranu údajov

predsedníčka

(Andrea Jelinek)